

KAUPUNKI

Kirkko haluaa Hiekkaharjuun enemmän asuntoja kuin Vantaa

- Kaupungin kaavaluonnos lupaa puolet pyydetystä rakennusoikeudesta
- Kirkkolakikin mutkistaa vanhojen lahjamaiden käyttöä

Paavo Tukkimäki
HELSINGIN SANOMAT

► Kirkon ja kaupungin näkemykset Vantaan Hiekkaharjun rakentamisesta tuntuvat ainakin toistaiseksi menevän melkoisesti ristiin.
Helsingin ja Vantaan seurakuntayhtymät ovat laadittaneet omistamilleen keskiaikaisille lahjoitusmaille kaavaesityksen, joka toisi niille 440 uutta asuntoa ja noin 1340 asukasta.
Vantaan kaupungin tarjous on lähes puolta pienempi: asema-kaavaluonnoksessa on noin 250 asuntoa ja vajaat kahdeksansataa asukasta.

Seurakuntien kaavaan on merkitty 34 100 kerrosneliötä, kaupungin vastaava luku on 11 396 neliötä pienempi eli 22 704. Kun yhden neliön arvoksi voi laskea tuhatkunta markkaa, saadaan näkemysten eroksi runsaat kymmenen miljoonaa.

Maat ovat pääradan länsipuolella Hiekkaharjun ja Koivukylän välissä, eivätkä ne ole mitä tahansa peltoa.

Alueet ovat kirkon vanhoja lahjoitusmaita, joista seurakunnilla on lupa luopua vain poikkeustapauksessa.

Kirkkolain mukaan näitä kirkonmaita saa myydä vain, jos "se on kirkkorakennuksen ylläpitämiseksi välttämätöntä tai jos siihen on muita erityisen painavia syitä".

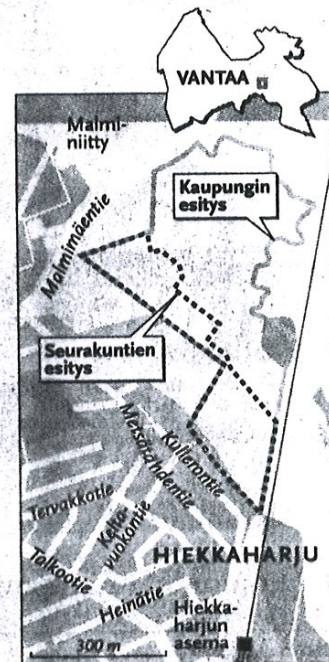
Ja syitähän löytyy: "Meidän mielestämme erityinen syy on Vantaan valtava asutuspula", sanoo Vantaan seurakuntayhty-

män kiinteistöpäällikkö Olavi Jaskara. Pula pitäisi ottaa huomioon myös alueen kaavassa ja tehdä hyvien yhteyksien varteen Hiekkaharjun aseman lähelle asuntoja mahdollisimman monelle.

Kaupungin ympäristöpoliittinen ohjelmakin velvoittaa hyödyntämään olemassa olevia kulkuyhteyksiä tehokkaasti, Jaskara huomauttaa.

Seurakunnat heittää peliin myös ylimääräisen porkkanan.

Ne lupaavat sijoittaa yli puolet kaavan tuomasta hyödystä vuokra-asuntoihin, joita nousisi todennäköisesti Asolaan.

Jaskaran mukaan seurakuntien esitys perustuu yleiskaavaan, jossa paikka on merkitty pienkerrostalojen alueeksi.

Yleiskaava on peräisin vuodelta 1992, jolloin nykyisen kaltaisesta asutuspulasta ei ollut tietokaan.

Niinpä nyt kaavan tehokkuuden pitäisi Jaskaran mielestä oikeastaan mennä päinvastaiseen suuntaan kuin kaupunki kaavailee.

Kiinteistöpäällikkö katsoo, ettei seurakuntien esitys ole huipputehokas eikä tuppaa aluetta taloja täyteen.

Pääosa nelioista tulisi kolmi-kerroksiin pienkerrostaloihin, jotka samalla olisivat luonnollinen suoja junaradan melua vastaan.

Kaupunki kaavailee radan varteen parimetristä melusuojaa.

Hiekkaharjun pientaloalueen reunaan seurakunnatkin pistäisi pientaloja.

Seurakuntia närästää myös se, että kaupunki on kaavoittanut luonnokseensa virkistysalueiksi kirkonmaita, joiden kohtalosta

seurakunnat ei nyt haluaisi sanoa yhtään mitään.

Vantaan kaupungin maankäyttöjohtaja Olavi Honko rauhoittelee, ettei mitään ole vielä lyöty lukkoon, vaan kaikki on vielä neuvottelupöydässä - ja yhtenä klimpplinä.

Hiekkaharju kun on osa suurempaa pakettia, jossa vanhat kirkonmaat on tarkoitus käsitellä yhtenä kokonaisuutena. Kirkon ja kaupungin konfliktia ei Hongon mukaan asiassa ole - ainakaan vielä.

Honkokin myöntää, että virkistysalueiden kohtalosta voi tulla ongelmia, joissa kirkolliset ja maalliset lait saattavat törmätä.

Jos kaupunki lunastaa ne itselleen normaaleina puistoina puustohintaan, niiden arvo voi riidellä kirkkolain erityisten syiden kanssa.

Vanhassa kirkkolaissa nuo "erityiset syyt" oli ilmaistu näin: lahjoittuja maita ei saanut myydä "paitsi suurimmassa tarpeessa ja kirkon erinomaiseksi hyödyksi".

TAUSTA Kolmen miehen lahja

► Hiekkaharjun maat ovat osa laajempaa keskiaikaista lahjoitusta, jonka kolme miestä teki kirkolle vuonna 1401. Anders Räckhals eli Antti Rekolasta, Hans Madelin ja Michell Redesvij olivat mahdollisesti sotilaita, joista yksi saattoi olla jopa jostakin Tanskan suunnalta kotoisin.

Miehet lahjoittivat maat kirkkorakennusta ja sen ylläpitoa varten. Lahjoitusehtoihin kuului, että miehiä ja heidän jälkeläisiään oli myös muistettava sielunmessuina. Vainajan muiston vaalimisen ohella niillä pyrittiin lyhentämään sitä aikaa, jonka sielut

lituivat puhdistavassa kiirastulessa ennen taivaan ihaanutta.

Uskonpuhdistus teki lopun sielunmessuista, mutta miesten lahjoitus säilyi. Matti Lassila Vantaan seurakuntayhtymästä sanoo olevan varsin harvinaista, että maat säilyvät näin kauan samalla omistajalla. Laajasta Rekolasta Tikkurilalan ulottuvasta lahjoituksesta suurin osa on yhä kirkolla.

Lahjoittajista on tulossa tutkimus juhlistamaan sitä, että ensi vuonna tapauksesta on kulumat 600 vuotta. HS